

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mráky a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **A. U.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2019, čj. OAM-1039/ZA-ZA11-P17-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 10. 2019, čj. 63 Az 35/2019-35, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 10. 6. 2019, čj. OAM-1039/ZA-ZA11-P17-2018.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal dne 5. 12. 2018 opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný v rozhodnutí ze dne 10. 6. 2019 uzavřel, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a řízení podle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil. Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou, kterou krajský soud zamítl jako nedůvodnou.

[2] Rozsudek krajského soudu napadl žalobce (stěžovatel) kasační stížností, ke které rovněž připojil návrh na přiznání odkladného účinku. V návrhu mj. uvedl, že mu v zemi původu hrozí mučení a nelidské či ponižující zacházení. Důvodem podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu byla obava stěžovatele z uvěznění, neboť je v Uzbekistánu hledanou osobou. Tyto důvody sice v porovnání s předchozí žádostí o mezinárodní ochranu zůstaly neměnné, v Uzbekistánu se však v mezidobí změnila bezpečnostní situace. Žalovaný se v době rozhodování o druhé stěžovatelově žádosti bezpečnostní situací v Uzbekistánu vůbec nezabýval a nevypořádal se s aktuálními zprávami o zemi původu, které potvrzují, že ve vězeňských zařízeních dochází k mučení.

[3] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Z předložených zpráv o zemi původu nelyne, že by po vydání rozhodnutí o první žádosti nastaly takové změny, které by odůvodňovaly věcné projednání opakované žádosti.

[4] NSS dospěl k závěru, že stěžovatel uvedl přesvědčivé důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. Návrat stěžovatele do země původu by (přínejmenším dle jeho tvrzení) mohl znamenat nenahraditelnou újmu spočívající v mučení a nelidském zacházení. Jakkoliv se jedná o opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, NSS se dosud k důvodům stěžovatele pro udělení mezinárodní ochrany nevyjádřil (jde o první stěžovatelovu kasační stížnost). NSS proto považuje za důvodné pozastavit účinky rozhodnutí žalovaného do doby, než věc meritorně přezkoumá. NSS dále zohlednil také skutečnost, že současně s tímto rozhodnutím vydal usnesení, ve kterém nevyhověl stěžovatelově žádosti o ustanovení zástupce a vyzval ho k předložení plné moci advokáta. Nepřiznání odkladného účinku by stěžovateli fakticky znemožnilo zajistit si vhodného advokáta, jelikož by byl nucen území ČR opustit. NSS současně neshledal žádné konkrétní okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by samotné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo být v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí pouze odkládají. NSS proto stěžovateli vyhověl a kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

[5] Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2019, čj. OAM-1039/ZA-ZA11-P17-2018. Současně NSS upozorňuje, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou povahou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. ledna 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu